

Arrest

nr. 276 545 van 26 augustus 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. OGER
Tervurenlaan 116/6
1150 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 oktober 2021 tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord (bijlage 59).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 maart 2022 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. OGER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 18 december 2020 een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als zelfstandige.

Op 1 januari 2021 diende verzoeker vervolgens een aanvraag in voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

Op 8 oktober 2021 nam verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord (bijlage 59). Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN DE STATUS VAN BEGUNSTIGDE VAN HET TERUGTREKKINGSAKKOORD

In uitvoering van artikel 69duodecies § 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord, die op 01-01-2021 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

Betrokkene diende op 18-12-2020 een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als zelfstandige (artikel 40 § 4, 1ste lid, 1°-wet van 15-12-1980 / artikel 50 § 2, 2° - KB van 08-10-1981).

Gelet op het gegeven dat het Verenigd Koninkrijk op 31 januari 2020 de Europese Unie heeft verlaten en er op 31 december 2020 om middernacht een einde kwam aan de door het Terugtrekkingsakkoord voorziene overgangperiode voldoen onderdanen van het Verenigd Koninkrijk en hun familieleden (die zelf geen burger van de Unie zijn) sindsdien niet meer aan de voorwaarden voor een verblijf op grond van het recht op vrij verkeer van personen zoals voorzien door het Unierecht.

U voldoet dan ook niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie, welke enkel aan burgers van de Unie kan worden verleend overeenkomstig de artikelen 40, § 2 of 40bis § 2, in samenlezing met artikel 42 § 1 of 47/1 van de wet van 15-12-1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling.

Alle onderdanen van het Verenigd Koninkrijk en hun familieleden die voor het einde van de overgangperiode op 31 december 2020 hun recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend, moeten, indien zij hun verblijf in België willen verderzetten, een aanvraag indienen voor een verblijf als begunstigde van het Terugtrekkingsakkoord (bijlage 58) bij de gemeente waar zij verblijven.

Betrokkene heeft het verblijfsrecht als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord (bijlage 58) als zelfstandige aangevraagd d.d. 01-01-2021.

Overeenkomstig artikel 69duodecies § 3, eerste lid, 3° van het KB van 08-10-1981, dient een Britse onderdaan die op het moment van het indienen van de bijlage 58 niet in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning in de hoedanigheid van EU onderdaan in België, het bewijs te leveren van de hoedanigheid in dewelke hij voor het einde van de overgangperiode gebruik heeft gemaakt van zijn recht op verblijf of zijn recht om als grensarbeider actief te zijn overeenkomstig het recht van de Unie, zoals bedoeld in artikel 50 § 2, 1° tot 5° van het KB van 08-10-1981 of indien het niet mogelijk is het in artikel 50 § 2, 1° - 3° van het KB van 08-10-1981 bedoelde bewijs voor te leggen, enig ander bewijs dat aantoonst dat hij van één van deze rechten gebruik heeft gemaakt.

Betrokkene wenst het verblijfsrecht als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord te bekomen in de hoedanigheid van zelfstandige.

Overeenkomstig artikel 50 § 2, 2° van het KB van 08-10-1981 dient betrokkene volgende bewijsstukken voor te leggen: een inschrijving in de Kruispuntbank voor ondernemingen met ondernemingsnummer en een attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen overeenkomstig het model dat werd vastgesteld door de (Whister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft en door de Minister die de zelfstandigen onder zijn bevoegdheid heeft.

Hij staft zijn aanvraag met een geldig paspoort, een blanco strafregister, een aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen en een uittreksel uit de Kruispuntbank der Ondernemingen.

Uit onderzoek van het administratief dossier blijkt dat betrokkene pas aangesloten werd bij een sociale kas voor zelfstandigen vanaf 01-01-2021.

Betrokkene kan aan de hand van zijn zelfstandige activiteit niet aantonen zijn recht op vrij verkeer te hebben uitgeoefend in de hoedanigheid van zelfstandige voor het einde van de overgangperiode (31-12-2020).

Hij voldoet niet aan de voorwaarden om een verblijfsvergunning te krijgen als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord in de hoedanigheid van zelfstandige.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Schending van art 47/5 van de wet van 15 december 1980 en van artikelen 69 unodecies en 69 duodecies van het KB van 08 oktober 1981.

Schending van de materiële motiveringsplicht, van de formele motiveringsplicht zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Manifeste beoordelingsfout.

Art. 47/5 van de wet dd.15/12/80 bepaalt dat. : [1 § 1. De bepalingen uit hoofdstuk I en Ibis inzake lang verblijf duurzaam verblijf en het beëindigen van het verblijf van toepassing op Unieburgers en hun familieleden zijn van toepassing op de begunstigten van het terugtrekkingsakkoord, behoudens andersluidende bepalingen uit voormeld akkoord en deze wet.

§ 2. De in dit hoofdstuk bedoelde vreemdelingen zijn verplicht tot het indienen van een aanvraag voor een verblijfsstatus als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord dewelke beoordeeld zal worden overeenkomstig de voorwaarden vermeld in artikel 18, eerste lid, van het terugtrekkingsakkoord, of tot het indienen van een aanvraag voor een document tot vaststelling van de rechten van grensarbeiders.

De Koning bepaalt de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde aanvragen worden ingediend.

§ 3. De in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde aanvragen dienen te worden ingediend ten laatste op 31 december 20213

Art. 69duodecies.van het KB 08/10/81 bepaalt dat “§ 1. De in artikel 69undecies bedoelde personen dienen een aanvraag in voor een status als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord bij het gemeentebestuur van de plaats van verblijf door middel van een document overeenkomstig het model van de bijlage 58.

De burgemeester of zijn gemachtigde levert onmiddellijk een bewijs van het indienen van de aanvraag af overeenkomstig het model van de bijlage 56 of 57, overeenkomstig artikel 18, paragraaf 1, tweede lid, onder b), van het terugtrekkingsakkoord. Dit document is drie maanden geldig vanaf de datum van afgifte en wordt daarna voor drie maanden verlengd tot over de aanvraag is beslist.

...

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69undecies, 1° tot 5°, bedoelde personen, die reeds in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving een geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, een geldig document ter staving van duurzaam verblijf een geldige duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of een geldig document voor grensarbeiders, de volgende documenten voor te leggen:

1° een kopie van het geldig paspoort, of, voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° naargelang hetgeen op hem van toepassing is, een kopie van zijn geldige verklaring van inschrijving, van zijn geldige verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, een geldig document ter

staving van duurzaam verblijf, een geldige duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van zijn geldige bijlage 15 als grensarbeider;

3° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 4715, § 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar.

§ 3. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69undecies, 1° en 2°, bedoelde personen die niet in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving, een geldig document ter staving van duurzaam verblijf of een geldig document voor grensarbeiders voor het einde van de overgangperiode, de volgende documenten voor te leggen:

1 ° een kopie van het geldig paspoort, of, voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5, f 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar;

3° naargelang hetgeen op hem van toepassing is, het bewijs van de hoedanigheid in dewelke hij voor het einde van de overgangperiode gebruik heeft gemaakt van zijn recht op verblijf

In de bestreden beslissing stelt verweerster:

Betrokkene staft zijn aanvraag met een geldig paspoort, een blanco strafregister, een aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen en een uittreksel uit de Kruispuntbank der ondernemingen.

Uit onderzoek van het administratief dossier blijkt dat betrokkene pas aangesloten werd bij een sociale kas voor zelfstandigen vanaf 01/01/2021.

Betrokkene kan aan de hand van zijn zelfstandige activiteit niet aantonen zijn recht op vrij verkeer te hebben uitgeoefend in de hoedanigheid van zelfstandige voor het einde van de overgangperiode.

Hij volstaat niet aan de voorwaarde om een verblijfsvergunning te krijgen als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord in de hoedanigheid van zelfstandige.

Verweerster maakt een manifeste beoordelingsfout.

Uit onderzoek van het administratief dossier blijkt dat op 18/12/20 (voor het einde van de overgangperiode) (zie stuk 2) verzoeker zich bij de Stadbestuur van Gent heeft aangeboden om een aanvraag van een verklaring van inschrijving in te dienen in de hoedanigheid van zelfstandige.

Zodoende, heeft verzoeker, voor het einde van de overgangperiode, zijn recht op vrij verkeer uitgeoefend.

Binnen de opgelegde termijn van drie maanden heeft verzoeker de gevraagde bewijsdocumenten voorgelegd zijnde een uittreksel van de kruispuntbank van ondernemingen en een bewijs van aansluiting bij de sociale kas LIANTIS.

De aansluiting werd getekend op 18/12/20, ook voor het einde van de overgangperiode.

Het is gebruikelijk bij alle sociale kassen dat de aansluiting van een nieuwe lid pas bij het begin van de daaropvolgend kwartaal effectief word (op 01/01/21 in specie).

Het hindert niet dat verzoeker zich op 18/12/20 heeft aangesloten en het bewijs ervan heeft voorgelegd conform de in artikel 50 & 2 van het KB 08/10/81 bedoelde bewijs.

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden om een verblijfsvergunning te krijgen als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

De bestreden beslissing is manifest onwettig.”

2.2. Verzoeker betoogt dat hij op 18 december 2020 een aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van zelfstandige heeft ingediend. Hij meent aldus dat vóór 31 december 2020 in essentie dat hij voor het verstrijken van de overgangperiode op 31 december 2020 als burger van de Unie het recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend. Hij betoogt dat hij binnen de opgelegde termijn van drie maanden de vereiste bewijskrachtige documenten heeft voorgelegd. Hierna diende hij op 1 januari 2021 een aanvraag in als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord.

2.3. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

Om tot een beoordeling over te gaan, dient eerst het wettelijk kader te worden uiteengezet.

Artikel 47/5 van de vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

§ 2. De in dit hoofdstuk bedoelde vreemdelingen zijn verplicht tot het indienen van een aanvraag voor een verblijfsstatus als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord dewelke beoordeeld zal worden overeenkomstig de voorwaarden vermeld in artikel 18, eerste lid, van het terugtrekkingsakkoord, of tot het indienen van een aanvraag voor een document tot vaststelling van de rechten van grensarbeiders.

De Koning bepaalt de wijze waarop de in het eerste lid bedoelde aanvragen worden ingediend.

§ 3. De in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde aanvragen dienen te worden ingediend ten laatste op 31 december 2021.

De in paragraaf 2, eerste lid, bedoelde aanvraag voor een verblijfsstatus als begunstigde van het terugtrekkingsakkoord dient te worden ingediend binnen drie maanden na aankomst of, na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde uiterste termijn, al naargelang welke datum het laatst valt, voor de in artikel 10, eerste lid, onder e), ii) en iii) en de in artikel 10, vierde lid, van het terugtrekkingsakkoord bedoelde personen die het recht hebben hun verblijf overeenkomstig dit hoofdstuk aan te vangen na het eind van de overgangperiode.

Indien de aanvraag wordt ingediend buiten de in het eerste en tweede lid bedoelde termijn, beoordeelt de Minister of zijn gemachtigde alle omstandigheden waaronder en redenen waarom deze termijn niet in acht is genomen en wordt aan de indiener een redelijke aanvullende termijn geboden voor het indienen van een aanvraag, indien er voor het niet in acht nemen van deze termijn redelijke gronden zijn.

De Koning bepaalt het model van attest dat onmiddellijk uitgereikt wordt ten bewijze van de indiening van de aanvraag van een nieuwe verblijfsstatus.

[...]

§ 6. De in artikel 10, eerste lid, onder b), van het terugtrekkingsakkoord bedoelde personen die kunnen aantonen dat zij gebruik hebben gemaakt van hun recht op verblijf zonder in het bezit te zijn van een geldige verblijfstitel, dienen naast het bewijs dat zij reeds voor het einde van de overgangperiode als Britse onderdaan op het grondgebied verbleven, hun aanvraag te staven met alle in artikel 18, eerste lid, onder k), van het terugtrekkingsakkoord bedoelde documenten. [...].”

Artikel 18.1, k), van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (2019/C 384 I/01) (verder: het terugtrekkingsakkoord) bepaalt:

“1. Het gastland kan burgers van de Unie of onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, hun respectieve familieleden en andere personen die overeenkomstig de in deze titel vermelde voorwaarden op zijn grondgebied verblijven, verplichten tot het aanvragen van een nieuwe verblijfsstatus waaraan de rechten uit hoofde van deze titel zijn verbonden alsook tot het aanvragen van een document tot staving van deze status, waarvan het formaat ook digitaal mag zijn. Aan de aanvraag van een dergelijke verblijfsstatus zijn de volgende voorwaarden verbonden:

(...)

k) het gastland kan burgers van de Unie en onderdanen van het Verenigd Koninkrijk alleen ertoe verplichten om, naast de in dit lid, onder i), bedoelde identiteitsdocumenten, de volgende bewijsstukken, als bedoeld in Artikel 8, lid 3, van Richtlijn 2004/38/EG te overleggen:

i) wanneer zij overeenkomstig Artikel 7, lid 1, onder a), van Richtlijn 2004/38/EG in het gastland verblijven als werknemer of zelfstandige: een verklaring van indienstneming of tewerkstelling, dan wel bewijs dat zij zelfstandige zijn;

(...).”

Artikel 69*duodecies*, § 3, van het vreemdelingenbesluit bepaalt verder:

[...]

*§ 3. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dienen de in artikel 69*undecies*, 1° en 2°, bedoelde personen die niet in het bezit zijn van een geldige verklaring van inschrijving, een geldig document ter staving van duurzaam verblijf of een geldig document voor grensarbeiders voor het einde van de overgangperiode, de volgende documenten voor te leggen:*

1° een kopie van het geldig paspoort, of, voor de onderdanen van het Verenigd Koninkrijk, een kopie van de geldige identiteitskaart van de betrokkene;

2° een uittreksel uit het strafregister of een gelijkwaardig document, zoals bedoeld in artikel 47/5, § 4, tweede lid, van de wet, indien hij ouder is dan achttien jaar;

3° naargelang hetgeen op hem van toepassing is, het bewijs van de hoedanigheid in dewelke hij voor het einde van de overgangperiode gebruik heeft gemaakt van zijn recht op verblijf of zijn recht om als grensarbeider actief te zijn overeenkomstig het recht van de Unie, zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5°, of indien het niet mogelijk is het in artikel 50, § 2, 1° -3° bedoelde bewijs voor te leggen, enig ander bewijs dat aantoonst dat hij van één van deze rechten gebruik heeft gemaakt;

4° voor grensarbeiders, het bewijs dat zij de Britse nationaliteit hadden voor het einde van de overgangperiode.”

2.4. In toepassing van artikel 18.1. van het terugtrekkingsakkoord heeft België gekozen voor een verplicht registratiesysteem waarbij Britse staatsburgers die vóór de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk het recht op vrij verkeer hebben uitgeoefend (dit is op 31 december 2020 om middernacht), een nieuwe verblijfsstatus kunnen aanvragen.

De terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie brengt met zich mee dat na deze terugtrekking aan Britse staatsburgers geen verblijfskaart als burger van de Unie kan worden afgegeven. De verblijfsstatus die op grond van artikel 18 van het terugtrekkingsakkoord *juncto* artikel 47/5 van de vreemdelingenwet kan worden toegestaan, betreft een recht *sui generis* dat constitutief van aard is. Een Brits staatsburger die voorheen zijn recht op vrij verkeer had uitgeoefend kan dus na 31 december 2020 slechts over een recht op verblijf beschikken nadat dit hem door de Belgische overheid wordt toegestaan.

Om tot een oplossing te komen in de huidige zaak moet dus worden bepaald op welk ogenblik de verzoeker geacht wordt het recht op vrij verkeer te hebben uitgeoefend.

2.5. In de huidige zaak diende verzoeker op 18 december 2020 een aanvraag in van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van zelfstandige. Er werd hem een document “*aanvraag van een verklaring van inschrijving*” (bijlage 19) overhandigd. Dit document stelde vast dat het burgerschap van de Unie werd aangetoond aan de hand van een Brits paspoort, geldig tot 2026. Verzoeker werd daarbij verzocht om binnen de drie maanden, “*dus ten laatste op 17-03-2021, de volgende documenten voor te leggen: Recent volledig uittreksel van de kruispuntbank van ondernemingen, Bewijs van aansluiting bij een sociale kas voor zelfstandigen conform het gestandaardiseerd model (KB van 04/11/2015).*”

Op 1 januari 2021 diende verzoeker vervolgens een aanvraag in voor een status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord in de hoedanigheid van zelfstandige.

Er werd hem een document bijlage 58 overhandigd, waarbij hij verzocht werd bewijzen van het uitoefenen van het recht op vrij verkeer te over te maken.

Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt het recht van de onderdanen van een lidstaat om het grondgebied van een andere lidstaat binnen te komen en er te verblijven met de in het EU-Verdrag genoemde oogmerken, rechtstreeks toegekend door het Verdrag of, al naargelang het geval, door de ter uitvoering daarvan vastgestelde bepalingen. De afgifte van een verblijfsvergunning aan een onderdaan van een lidstaat moet niet worden beschouwd als een rechtscheppende handeling, maar als een handeling waarbij een lidstaat de individuele positie van een onderdaan van een andere lidstaat uit het oogpunt van de bepalingen van het gemeenschapsrecht vaststelt (HvJ 23 maart 2006, C-408/03, *Europese Commissie tegen Koninkrijk België*, nrs. 62 en 63, met verwijzingen naar eerdere rechtspraak.) Het declaratief karakter van het verblijfsrecht van een Unieburger belet niet dat de bevoegde overheid nagaat of aan de voorwaarden ervan is voldaan (zie *mutatis mutandis* RvS 23 februari 2012, nr. 218.186 en GwH 26 september 2013, nr. 121/2013, B.35.7 en B.38.4). De eventuele afgifte van de verblijfskaart na het onderzoek van de voorwaarden houdt slechts de vaststelling in dat voldaan is aan de voorwaarden. Het recht op verblijf zelf is echter een vooraf bestaand recht dat voortvloeit uit het burgerschap van de Unie zelf.

Artikel 42, § 2, van de vreemdelingenwet herneemt het declaratief karakter van het verblijf als burger van de Unie als volgt:

“Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister.” (eigen onderlijning)

Artikel 50, § 1, van het vreemdelingenbesluit bepaalt dat de Unieburger bij zijn verklaring van inschrijving in het wachtregister wordt ingeschreven en vervolgens, na woonstcontrole, in het vreemdelingenregister wordt ingeschreven.

In casu blijkt dat aan verzoeker op 18 december 2020 een bijlage 19 werd afgegeven, waarbij verzoeker werd uitgenodigd om binnen de drie maanden aan te tonen aan de voorwaarden om zich binnen het kader van vrij verkeer als zelfstandige te vestigen. Er blijkt ook dat verzoeker op 19 december 2020 in het vreemdelingenregister werd ingeschreven. Deze inschrijving houdt in dat verzoeker onder dekking van een bijlage 19, over een verblijf beschikt onder voorbehoud van het akkoord achteraf van de Dienst Vreemdelingenzaken en de afgifte van een verblijfstitel. Indien de Dienst Vreemdelingenzaken nadien vaststelt dat niet is voldaan aan de voorwaarden om het recht op vrij verkeer te genieten, zal de Europese burger geschrapt moeten worden uit het vreemdelingenregister en wordt hij geacht nooit het recht op vrij verkeer te hebben uitgeoefend.

Uit deze vaststellingen blijkt dat niet de afgifte van de verblijfskaart determinerend is om te bepalen op welk ogenblik de verzoeker het recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend, maar wel het ogenblik waarop hij zich bij de overheid als burger van de Unie die het recht op vrij verkeer wenst uit te oefenen heeft aangemeld.

Er moet dus in de huidige omstandigheden van worden uitgegaan dat verzoeker het recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend vanaf het ogenblik dat hij aan de hand van zijn Britse paspoort een aanvraag indiende van een verklaring van inschrijving, dit is op 18 december 2020. Het gegeven dat de overgangperiode eindigde op 31 december 2020 om 24.00 uur en dat vanaf dat ogenblik Britse staatsburgers niet meer konden worden beschouwd als burgers van de Unie die het recht op vrij verkeer uitoefenen, verhindert niet dat verzoeker op 18 december 2020 nog steeds als burger van de Unie moest worden beschouwd.

Verzoeker heeft gevolg gegeven aan verweerders vraag om uiterlijk op 17 maart 2021 de bewijskrachtige documenten voor te leggen en de verwerende partij heeft niet vastgesteld dat verzoeker niet aan de voorwaarden voldeed. Het gegeven dat de aansluiting bij de sociale kas voor zelfstandigen, door verzoeker aangegaan op 18 december 2020, als formele aansluitingsdatum 1 januari 2021 vermeldt, doet geen afbreuk aan het declaratief effect van de verklaring van inschrijving. De aansluiting bij de sociale kas voor zelfstandigen vormt op verblijfsrechtelijk vlak geen constitutief element bij het bepalen van de datum van het uitoefenen van het recht op vrij verkeer.

Artikel 50, § 2, van het vreemdelingenbesluit voorziet bij elke verklaring van inschrijving als burger van de Unie een termijn van drie maanden om de vereiste stukken, zoals onder meer een attest van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds, bij te brengen. Het loutere feit dat een dergelijke aansluiting een latere datum vermeldt dan de verklaring van inschrijving –wat in de praktijk haast steeds het geval zal zijn- heeft geen invloed op het feit dat, zoals hoger uiteengezet, het vrij verkeer wordt geacht te zijn uitgeoefend vanaf het ogenblik dat de aanvraag van een verklaring van inschrijving werd ingediend. Er anders over oordelen zou afbreuk doen aan het beginsel van declaratieve werking van het recht op vrij verkeer.

2.6. Het feit dat op 31 december 2020 nog geen beslissing was genomen omtrent verzoekers aanvraag, wijzigt hogerstaande vaststellingen niet. Zelfs al konden Britse staatsburgers na die datum niet langer aanspraak maken op enig recht op vrij verkeer als Unieburger, houdt het declaratief effect van de verklaring van inschrijving d.d. 18 december 2020 in dat verzoeker op die datum wordt geacht het vrij verkeer als Unieburger te hebben uitgeoefend.

Om aanspraak te maken op het nieuwe verblijfsrecht bepaald in artikel 18 van het terugtrekkingsakkoord is niet vereist dat de aanvrager reeds effectief in het bezit was van een verblijfskaart als burger van de Unie (artikel 47/5, § 6, van de vreemdelingenwet). Hij kan ook op andere wijze aantonen dat hij voor 31 december 2020 het recht op vrij verkeer uitoefende. De bestreden beslissing verwijst in dit verband naar artikel 69*duodecies*, § 3, 3°, van het vreemdelingenbesluit, dat bepaalt:

“3° naargelang hetgeen op hem van toepassing is, het bewijs van de hoedanigheid in dewelke hij voor het einde van de overgangperiode gebruik heeft gemaakt van zijn recht op verblijf of zijn recht om als grensarbeider actief te zijn overeenkomstig het recht van de Unie, zoals bedoeld in artikel 50, § 2, 1° tot 5°, of indien het niet mogelijk is het in artikel 50, § 2, 1° -3° bedoelde bewijs voor te leggen, enig ander bewijs dat aantoonst dat hij van één van deze rechten gebruik heeft gemaakt;”

Zoals hoger uiteengezet, volgt uit de declaratieve werking van de verklaring van inschrijving en uit het feit dat verzoeker op 19 december 2020 werd ingeschreven in het vreemdelingenregister dat hij vóór 31 december 2020 het recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend. Het loutere feit dat het aansluitingsformulier bij een sociale kas voor zelfstandigen als startdatum 1 januari 2021 vermeldt, weerlegt niet dat verzoeker reeds vanaf 18 december 2020 gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer in de hoedanigheid van zelfstandige, zoals bedoeld in artikel 69*duodecies* van het vreemdelingenbesluit. De motivering is dan ook niet draagkrachtig.

2.7. In de nota met opmerkingen worden de motieven van de bestreden beslissing nogmaals uiteengezet en herhaalt de verwerende partij het standpunt dat uit de aansluiting bij de sociale kas voor zelfstandigen vanaf 1 januari 2021 volgt dat verzoeker niet reeds voor 31 december 2020 gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer. Daarmee toont de verwerende partij echter niet aan dat verzoeker geen aanspraak kon maken op de declaratieve werking van zijn verklaring van inschrijving op 18 december 2020.

2.8. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van de status van begunstigde van het terugtrekkingsakkoord (bijlage 59) van 8 oktober 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT